

4.2.7. *Frister for sagsbehandlingen i sager om udlevering til de nordiske lande*

Det fremgår af den nordiske udleveringskonventionens artikel 14, at en nordisk arrestordre skal behandles og fuldbyrdes som en hastesag. Konventionen indeholder endvidere visse frister for sagsbehandlingen i sager om udlevering på grundlag af en nordisk arrestordre. Den endelige afgørelse om udlevering bør træffes senest 3 dage efter, at den anholdt har meddelt samtykke til udleveringen, jf. artikel 14, stk. 2. I andre tilfælde bør afgørelsen træffes senest 30 dage efter anholdelsen af den pågældende, jf. artikel 14, stk. 3.

Hvis der ikke kan træffes afgørelse inden for de frister, der er fastsat i artikel 14, stk. 2 og 3 – f.eks. hvis en afgørelse skal prøves i flere retsinstanser – skal den anmodende judicielle myndighed straks underrette den anmodende judicielle myndighed herom. I så fald skal der træffes afgørelse snarest muligt, jf. artikel 14, stk. 4. Det anmodende land skal sikre, at den pågældende forbliver i det land, indtil der er truffet en endelig afgørelse.

Den gældende nordiske udleveringslov indeholder ikke frister for behandlingen af en udleveringsanmodning. I praksis behandles disse sager dog meget hurtigt.

Fristerne i den nordiske udleveringskonventionens artikel 14 er væsentlig kortere end i den europæiske arrestordre. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at der inden for Norden er et tættere samarbejde mellem de judicielle myndigheder, og at retssystemerne er meget ens. De fastsatte tidsfrister er – som i den europæiske arrestordre – alene vejledende og nødvendiggør således ikke i sig selv lovgivning, men en hurtig sagsbehandling og efterfølgende udlevering af den, der ønskes udleveret, vil efter Justitsministeriets opfattelse bl.a. medvirke til at sikre, at den pågældende ikke sidder unødigt længe fængslet, mens sagen behandles her i landet. Der bør på denne baggrund hurtigst muligt træffes afgørelse om, hvorvidt den pågældende kan udleveres, eller om udlevering må afslås. Efter konventionen er Danmark forpligtet til så vidt muligt at overholde de fastsatte vejledende frister.

Med henblik på, at der ligesom i forbindelse med behandlingen af en europæisk arrestordre, jf. udleveringslovens § 18 d, fastsættes klare mål for sagsbehandlingen af en nordisk arrestordre, foreslås det på denne baggrund, at der i det nye kapitel 3 b om behandling af sager om udlevering til de nordiske lande indsættes en bestemmelse med vejledende frister for behandlingen af en nordisk arrestordre. Det foreslås i overensstemmelse med den nordiske udleveringskonvention, at afgørelsen om udlevering på grundlag af

en nordisk arrestordre så vidt muligt skal træffes inden 3 dage efter, at den, som arrestordren vedrører, er blevet anholdt eller har kunnet anholdes. Træffer politidirektøren (eller justitsministeren, jf. den foreslåede § 18 h, stk. 4, 2. pkt.) afgørelse om, at den pågældende skal udleveres, og indbringes sagen derefter for domstolene, bør der så vidt muligt træffes endelig retsafgørelse i sagen inden 27 dage efter politidirektørens/justitsministerens afgørelse, således at den samlede sagsbehandlingstid ikke overstiger 30 dage.

Der vil dog kunne opstå situationer, hvor afgørelsen ikke vil kunne træffes inden for de ovennævnte frister. Dette vil navnlig kunne være tilfældet, hvis en afgørelse skal prøves i flere retsinstanser. I så fald skal proceduren i konventionens artikel 14, stk. 4, følges.

Med henblik på overholdelse af målsætningerne om sagsbehandlingstid bør sager om udlevering på grundlag af en nordisk arrestordre af anklagemyndigheden i øvrigt fremsendes til retten med anmodning om særlig hurtig berømmelse.

Der henvises til forslaget til udleveringslovens § 18 k (lovforslagets § 1, nr. 7) og bemærkningerne hertil.

4.2.8. *Gennemførelse af en afgørelse om udlevering*

Det fremgår af den nordiske udleveringskonventionens artikel 19, stk. 1, at en person, når der er truffet afgørelse om, at den pågældende skal udleveres i henhold til en nordisk arrestordre, skal udleveres til det anmodende land snarest muligt på en dato, der aftales mellem de berørte myndigheder. Efter den nordiske udleveringskonvention skal udleveringen som udgangspunkt gennemføres senest 5 dage efter, at der er truffet endelige afgørelse herom, jf. artikel 19, stk. 2. Er den pågældende varetægtsfængslet, og er der ikke sket udlevering inden udløbet af denne frist, skal den pågældende løslades, jf. artikel 19, stk. 6.

Efter den nordiske udleveringskonvention kan 5-dages fristen for at gennemføre en endelig udleveringsbeslutning i visse tilfælde udsættes. Hvis det således på grund af særlige omstændigheder viser sig umuligt at gennemføre udleveringen inden for fristen, skal det anmodende lands kompetente myndighed straks kontakte myndigheden i det anmodende land med henblik på at aftale en ny dato for udleveringen. I så fald skal udlevering finde sted senest 5 dage efter udløbet af den oprindelige 5-dages frist, jf. artikel 19, stk. 3. Hvis det af grunde, som ikke kan tilskrives nogen af landene, herefter viser sig umuligt at gennemføre udleveringen inden denne frist, skal det anmodende lands kompetente myndighed straks kontakte myndigheden i det anmodende land med henblik på at aftale en ny dato for udleveringen, jf. artikel 19, stk. 4.